

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, de Règim del Sòl i Valoracions.*

S'afegir un nou paràgraf c) a l'apartat segon de l'article 40 de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, de Règim del Sòl i Valoracions, que queda redactat en els termes següents:

«c) Que el nou ús consistirà en la construcció de vivendes subjectes a algun règim de protecció pública.»

Disposició final tercera. *Títols competencials.*

1. La present Llei es dicta a l'empara dels següents títols competencials de l'Estat:

A l'empara de l'article 149.1.4a de la Constitució, el precepte següent: La disposició adicional tercera.

A l'empara de l'article 149.1.5a de la Constitució, els preceptes següents: Els articles 32, 36 i 37.

A l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, els preceptes següents: Els articles 39 a 55 i 67.

A l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, els preceptes següents: Els articles 1 a 5; 8 a 11; 38; 56 a 66; 68 a 77; disposició adicional segona i disposició final segona.

A l'empara de l'article 149.1.20a, 21a i 24a de la Constitució, el precepte següent: L'article 7.

A l'empara dels articles 149.1.20a i 21a de la Constitució, el precepte següent: L'article 6.1 i 2.

A l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució, els preceptes següents: Els articles 12 a 15; 17 a 29, i disposició adicional primera.

A l'empara de l'article 149.1.29a de la Constitució, els preceptes següents: Els articles 30, 31 i 33 a 35.

2. Els articles 6.3, 16 i disposició final primera s'apliquen únicament a l'Administració General de l'Estat.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor al cap de tres mesos de publicar-se en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Maneja a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

Madrid, 13 de març de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

5283 *LLEI 2/2006, de 23 de març, per la qual es crea el Consell General de Col·legis d'Òptics Optometristes.* («BOE» 71, de 24-3-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta Llei.

Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 2/1974, de 13 de febrer, de Col·legis Professionals, estableix en l'article 4.4 que quan, en una determi-

nada professió, hi haja diverses organitzacions col·legials d'àmbit territorial inferior al nacional, es constituirà un consell general de col·legis, consell la creació del qual ha de tindre lloc mitjançant una llei de l'Estat, segons el que preveu l'article 15.3 de la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del Procés Autònic.

La situació abans descrita es produïx en l'actualitat en relació amb la professió d'òptics optometristes. El Col·legi Nacional d'Òptics Optometristes ha sigut l'únic que hi havia al territori nacional fins a l'any 2001. A partir de llavors, les comunitats autònomes de Catalunya i de Castella i Lleó han constituït, en l'exercici de les seues competències, en matèria de col·legis professionals, els seus corresponents col·legis d'òptics optometristes. Així mateix, la Comunitat Valenciana i la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia han sol·licitat la creació per segregació dels seus respectius col·legis d'òptics optometristes. En conseqüència, és procedent constituir per mitjà d'esta llei el corresponent consell general de col·legis d'òptics optometristes.

Article 1. *Creació.*

Es crea el Consell General de Col·legis d'Òptics Optometristes com a corporació de dret públic, que tindrà personalitat jurídica i plena capacitat per al compliment dels seus fins d'acord amb la llei.

Article 2. *Relacions amb l'Administració general de l'Estat.*

El Consell General de Col·legis d'Òptics Optometristes es relacionarà amb l'Administració general de l'Estat a través del Ministeri de Sanitat i Consum.

Disposició transitòria primera. *Comissió gestora.*

1. En el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, es constituirà una comissió gestora composta per dos representants del Col·legi Nacional d'Òptics Optometristes i un representant per cada un dels altres col·legis oficials d'òptics optometristes que hi ha al territori estatal, sempre que hagen sigut o siguen formalment creats per la corresponent comunitat autònoma.

2. La comissió gestora elaborarà en el termini de sis mesos, a comptar de l'entrada en vigor d'esta llei, uns estatuts provisionals reguladors dels òrgans de govern del Consell General de Col·legis d'Òptics Optometristes, en què s'hauran d'incloure les normes de constitució i funcionament dels dits òrgans, amb determinació expressa de la competència independent, encara que coordinada, de cada un d'estos.

3. Els estatuts provisionals es remetraran al Ministeri de Sanitat i Consum, que verificarà l'adequació a la legalitat i ordenarà, si és el cas, la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Disposició transitòria segona. *Constitució del Consell General de Col·legis d'Òptics Optometristes.*

1. El Consell General de Col·legis d'Òptics Optometristes quedarà formalment constituït i adquirirà personalitat jurídica i plena capacitat d'actuar en el moment en què es constituïsquen els seus òrgans de govern, d'acord amb el que preveu els estatuts provisionals a què es referix la disposició transitòria primera.

2. En el termini d'un any des de la seua constitució, el Consell General de Col·legis d'Òptics Optometristes elaborarà els estatuts previstos en l'article 6.2 de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, de Col·legis Professionals, que seran sotmesos a l'aprovació del Govern a proposta del ministre de Sanitat i Consum.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 23 de març de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

5691 *LLEI 3/2006, de 29 de març, de modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, per a adequar l'aplicació de la regla de prorrata a la Sexta Directiva europea.* («BOE» 76, de 30-3-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, suposa la transposició al nostre dret intern de les previsions contingudes en la Directiva 77/388/CEE, de 17 de maig de 1977, Sexta Directiva del Consell en matèria d'harmonització de les legislacions dels estats membres relatives als impostos sobre volum de negocis.

La Llei 66/1997, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, va modificar els articles 102, 104 i 106 de la Llei de l'Impost sobre el Valor Afegit. Com a conseqüència d'esta modificació, a partir de l'1 de gener de 1998 la percepció de subvencions que no formaren part de la base imposable d'este Impost implicava una limitació en el dret a la deducció per als empresaris o professionals. El Tribunal de Justícia de les comunitats europees, en la seua Sentència de 6 d'octubre de 2005, dictada en l'assumpte C-204/03, la Comissió contra el Regne d'Espanya, ha declarat que les previsions contingudes en els articles 102, 104 i 106, en la seua versió modificada per la Llei 66/1997, no eren conformes amb la Sexta Directiva, la qual cosa obliga a modificar estos preceptes. Segons s'assenyala en la Sentència, únicament és possible la inclusió de les subvencions no vinculades al preu de les operacions en el denominador de la prorrata quan els empresaris o professionals que les perceben estiguen obligats a la seua aplicació per realitzar operacions que generen el dret a la deducció junt amb altres que no el generen. Esta és la facultat que tenen els Estats membres, d'acord amb l'article 19 de la Sexta Directiva, segons interpreta el Tribunal de Justícia.

A pesar de l'anterior, no es considera raonable el manteniment d'esta restricció en els termes en què s'ha formulat. Al contrari, es considera preferible l'eliminació de tota restricció en el dret a la deducció com a conseqüència de la percepció de subvencions no vinculades al preu de les operacions, d'esta manera s'evita que la realització d'operacions limitadores del dret a la deducció pugui portar com a conseqüència una limitació desproporcionada en este dret a l'incloure estes subvencions en el denomi-

nador de la prorrata, quan a falta de les dites operacions no és possible l'esmentada inclusió.

Per a portar a efecte estos canvis, es modifiquen els articles 102, 104 i 106 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit. Igualment, i a fi de donar coherència a altres preceptes de la mateixa llei, es modifiquen els articles 20.Dos, 112.Dos i 123.U A) i C) d'esta llei.

Així mateix, encara que la sentència de què porten causa les modificacions que es realitzen no és aplicable a les Illes Canàries, ja que este és un territori exclòs de l'àmbit d'harmonització dels impostos sobre el volum de vendes, es considera convenient introduir en l'Impost General Indirecte Canari les mateixes modificacions introduïdes en l'Impost sobre el Valor Afegit, ja que dóna una nova redacció als preceptes de la Llei 20/1991, de 7 de juny, reguladora d'aquell, que incidixen sobre este particular.

Article únic. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit.*

U. Es fa una nova redacció de l'article 20.Dos, que queda redactat com seguix:

«Dos. Les exempcions relatives als números 20, 21 i 22 de l'apartat anterior podran ser objecte de renúncia pel subjecte passiu, en la forma i amb els requisits que es determinen reglamentàriament, quan l'adquirent siga un subjecte passiu que actue en l'exercici de les seues activitats empresarials o professionals i, segons la seua destinació previsible, tinga dret a la deducció total de l'Impost suportat per les corresponents adquisicions.

Es considerarà que l'adquirent té dret a la deducció total quan el percentatge de deducció provisionalment aplicable l'any en què s'haja de suportar l'Impost permeta la seua deducció íntegra, fins i tot en el supòsit de quotes suportades amb anterioritat al començament de la realització d'entregues de béns o prestacions de servicis corresponents a activitats empresarials o professionals.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 102.U, que queda redactat com seguix:

«U. La regla de prorrata s'aplicarà quan el subjecte passiu, en l'exercici de la seua activitat empresarial o professional, efectue conjuntament entregues de béns o prestacions de servicis que originen el dret a la deducció i altres operacions d'anàloga naturalesa que no habiliten per a l'exercici del mencionat dret.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'article 104.Dos.2n, que queda redactat com seguix:

«2n. En el denominador, l'import total, determinat per al mateix període de temps, de les entregues de béns i prestacions de servicis realitzades pel subjecte passiu en el desenvolupament de la seua activitat empresarial o professional o, si és el cas, en el sector diferenciat que corresponga, incloent-hi aquelles que no originen el dret a deduir.

En les operacions de cessió de divises, bitllets de banc i monedes que siguen mitjans legals de pagament, exemptes de l'impòst, l'import a computar en el denominador serà el de la contraprestació de la revenda dels dits mitjans de pagament, incrementat, si és el cas, en el de les comissions percebudes i minorat en el preu d'adquisició d'estes o, si este no poguera determinar-se, en el preu d'altres divises, bitllets o monedes de la mateixa naturalesa adquirides en la mateixa data.